

PŘIJMOUT BOŽÍ PŘÍTOMNOST DO SVÉHO ŽIVOTA

Advent 2022 - Přijmout Boží přítomnost do svého života ve škole svatých Karmelu

„Kráčejte po této nádherné cestě Boží přítomnosti, kde duše kráčí, sama s ním Samotným“ (Poslední rekolekce 23). Tato zářivá slova svaté Alžběty od Trojice (1880–1906) jsou vstupní branou do našich adventních rozjímání. V tomto čase přípravy na slavnost Vánoc skutečně kráčíme směrem k Betlému: je to místo, kde se Spasitel narodil v našem těle, místo, kde se Boží Syn stal přítomným na naší zemi, v našem lidství, abychom se zde s ním mohli setkat. Tato skutečná Boží přítomnost v našem světě přítom nebyla ani časově ani místně omezena pouze na dobu a místo pozemského života Ježíše Krista. Od oné doby před dvěma tisíci let nás Bůh volá, abychom se s ním setkávali všude a stále, tady a teď, abychom objevili, že **je přítomen v nás a uprostřed nás**. Když kráčíme k Betlému, místu přítomnosti Božího Syna, novorozeného Dítěte v jesličkách, zjišťujeme, že **Bůh nás vyzývá, abychom přijímali jeho přítomnost v každém okamžiku našeho života**.

Život v Boží přítomnosti je horoucím srdcem karmelské spirituality, milostí, kterou se její členové snaží den co den přijímat, výzvou, jejíž plamen chtějí předávat všem. Když svatý Albert Jeruzalémský (asi 1150–1214) dal našim prvním bratřím, poustevníkům žijícím na hoře Karmel ve Svaté zemi, životní formu, vyjádřil jejich povolání v církvi takto: *„Dnem i nocí rozjímat o zákonu Páně a bdít na modlitbách.“* Tato slova jsou dodnes ústředním příkázáním karmelitánské řehole.

Už patriarcha Karmelu, svatý prorok Eliáš, ve Starém zákoně zvolal: **„Jakože živ je Hospodin, Bůh Izraele, před nímž stojím“** (1Kr 17,1). To je jeho první slovo, kterým vyhlásuje svůj životní program. Bible nám toho o Eliášově původu mnoho neříká, ale jeho vědomí, že žije v Boží přítomnosti, je jeho průkazem totožnosti. Dlouho po Eliášovi, na úsvitu Nového zákona, Zachariáš, otec svatého Jana Křtitele, jásal radostí nad blížícím se příchodem Mesiáše a zpíval: *„Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a vykoupil svůj lid (...), abychom beze strachu sloužili jemu ve svatosti a spravedlnosti před jeho tváří po všechny dny svého života“* (Lk 1,68.74-75; překlad Bible 21). Celé biblické zjevení je tedy velkou výzvou k přijetí Boží přítomnosti v našem lidství. A když se připravujeme na oslavu Vánoc, **k čemu by nám bylo připomínat si příchod Božího Syna do našeho těla před 2000 lety, kdybychom dnes znovu a nově nepřijali jeho přítomnost ve svém životě?** Jak řekl mystik sedmnáctého

století Angelus Silesius: „*I kdyby Kristus tisíckrát v Betlémě se zrodil, ty ztracen jsi, jestli se i v tobě nenarodil*“ (Cherubínský poutník, I, 61,13).

Během těchto adventních exercicií se chceme společně **zapojit do školy karmelitánské spirituality a otevřít se pro Boží přítomnost v našem životě**. Každý pátek dostanete v e-mailu odkaz na texty obsahující rozjímání na základě biblických textů z liturgie následující adventní neděle. Každá z těchto meditací bude osvětlena učením některého světce či světice Karmelu a přinese i návrh, jak v následujícím týdnu toto učení uvést do praxe. Zde je plán cesty, který budeme sledovat:

- Pátek 25. listopadu, 1. neděle adventní: pod vedením svaté Terezie z Ávily – bdít a očekávat Toho, jenž přichází.
- Pátek 2. prosince, 2. neděle adventní: povzbuzení svatým Janem od Kříže – nechme se obrátit, abychom přijali Toho, jenž přichází.
- Pátek 9. prosince, 3. neděle adventní: ve světle nauky svaté Terezie z Lisieux – rozpoznat ve svém životě působení Toho, jenž přichází.
- Pátek 16. prosince, 4. neděle adventní: ve škole svatého Josefa – přijmout neslýchaný dar Toho, jenž přichází.
- Vánoce: spolu s Pannou Marií žít v Boží přítomnosti dnes i každý den svého života.

Prosme Ducha svatého, aby připravil naše srdce na tyto exercicie: ***Přijď, Duchu svatý, vaň do našich srdcí a otevři je, abychom se nově setkali s Pánem Ježíšem přítomným v našem životě!*** Dotkněme se ještě jednou slov svaté Alžběty od Trojice, kterými jsme zahájili tuto úvodní meditaci: „*Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom před ním byli svatí (...), abychom mohli **kráčet, aniž bychom sešli z této nádherné cesty Boží přítomnosti, kde duše kráčí, sama s ním Samotným***“ (Poslední rekolekce 23).

Kéž je tato „nádherná cesta“ cestou našich exercicií: přeji vám požehnané adventní exercicie!

bratr Anthony-Joseph PINELLI, OCD

